

המגזין

+ עיצוב

06

הפכו אותה

גם 33 שנה אחר שאי קומור קיבלו עצמאות - התושבים עדיין סובלים מהפיכות ומהתנקשויות

04

דיקור אסור

הרופא הבטיח לרפא אישה מבעיות הסינוסים שלה בטיפול "חדשני". שהתחיל בנגיעות והסתיים באונס

מעריב

16 < מדוע מפתחים העובדים של רפי רשף?

< נד שמרון

< שמעון איפרגן

"אמרת לי לא לספיל בוג"

המפיקה של אופרה ווינפרי ודיוויד לטרמן החליטה באמצע החיים שיותר חשוב לגור בארץ מאשר לחיות איזה חלום הוליוודי, ויתרה על משכורת של מיליוני דולרים - ועלתה לישראל • "אני רוצה לגדל ילדים שיקראו לי אמא בשפת הקודש"

אלי ברדנשטיין, עמ' 08

הטרנד השקוף משתלט על המדפים * בריטני השתגעה? נחליף אותה בדמות מצוירת * ובית אחד משוץ

מפיקה עולה

כשסטיבן ספילברג הציע לג'ויס בול עבודה בהוליווד, היא סירבה לצאת מניו יורק • כמה חודשים אחר כך היא כבר היתה במטוס בדרך לחיים חדשים בישראל • המפיקה המצליחה, שעבדה עם אופרה וינפרי ועם דיוויד לטרמן, החליטה להמיר את החלום האמריקני בחלום הציוני, ולא מתחרטת לרגע: "זה הבית שלי, כאן אני רוצה להקים משפחה"

אלי ברדנשטיין // צילום: אריק סולטן

**בביקורה הראשון
בישראל פגשה בול
חיילים קרביים.
"לא ידעתי מילה
בעברית, אז
שרתי 'דוד מלך
ישראל', השיר
היחיד שזכרתי. הם
הצטרפו, וחשבת
איהו עולם מדהים
זה, ששיר עתיק
מחבר בינינו. אז
הבנתי לאן אני
שייכת"**

תאום קם אדם – במקרה הזה אישה – ולא סתם אחת, אלא אישה בשיא הקריירה שלה, רוחה הצעיר מפתח מאלפני הקולנוע דרימורקס של סטיבן ספילברג, נפרדת לשי לוס מאופרה וינפרי, מותרת על תנאים קטנים מים שהציע לה המיליארדר ריצ'ארד ברני סון, הבעלים של תאגיד המוזיקה והתקשורת "ריג'י", ומחליטה לעלות לישראל. "אני רוצה ילדים מאצ'ואיטטיים, גאים וחזקים, לא כמו הילדים היהודים באמריקה שנחשבים לחנונים", אומרת ג'ויס בול, בלונדינית רעבה ואגרסיבית, מפיקה בכירה בתעשיית הקולנוע, הטלוויזיה והגימריה האמריקנית, שעובה לפני שנתיים דירה מדהימה בניו יורק ומשכורת עתק לטובת חיים בישראל.

נזרקה מבית הכנסת

ג'ויס נולדה לזוג הורים יהודים עניים ממזרח אירופה, שהגיעו כילדים לכינת המהגרים הגועשת של העיר ניו יורק. היא גדלה בסביבה איטלקית-קתולית, ומשפת תה היתה המשפחה היהודית הכמעט יחידה שכוננה בבית הספר הציבורי שבו למדה היו הסכינים והסמים לחם חוקם של התלמידים, וגם של בול הצעירה. כשאמה תפסה אותה מעשנת ג'וינס בגיל 13 או 14, היא נתנה בה מבט מלא כאכזב בה וסיננה: "חשבת שאת מנהיגה. מסתבר שאת חלק מהעיר". הערת האגב הייתה בבול הצעירה מכסת ברק, ובשאיית ימיה בתיכון לא התקרבה לסמים. בת מצווה הגנה לעצמה רק לפני כמה שנים, לאחר שילדותה סילק

אותה הרב המקומי אחרי שנמאס לו להתווכח כשיעורי היהדות עם הילדה המרדנית בשאלות של מותר ואסור. בול היתה הראשונה במשפחה שהלכה ללמוד בקולג'. "ידעתי שאני מכריחה, היא מצטנעת, ואין שום אפשרות שלא אצליח בחיים". כדי לממן את לימודיה, עבדה ג'ויס כ"איווה 500 עבודות במקביל". היא היתה ברמנית ומלצרית, עכבר ניסויים במעבדה למוצרי היגיינה ומוכרת בתנות תכשיטיים, שבה הכירה את ג'ורג', בעלה הלבנוני, שסמנו נפרדה על רקע דרישתו שתמיר את רתה. אחר כך לקחה חלק בקמפיין פוליטי, ובמקביל תקלטה ברדיו של המכללה. בגיל 20 כבר הצליחה להכניס רגל ראשויה חלקה המשפטית של רשת הטלוויזיה אן-בי-סי. בתורשים הבאים נחשפה לכללי המשחק הקשוחים בתעשיית הבידור, ובהמשך התקבלה כעוזרת הפקה בסוכנות פרסום ולאחר מכן כעוזרת הפקה בחברת פוסט-פרודקשן ענקית.

כעבור שנה קיבלה את ההזדמנות הגדולה, וכשהיא בקושי בת 25 התקבלה לאולפן "נשיונל ויראו סנטר", שנחשב באותם ימים לאולפן ההפקות הפרטי הגדול ביותר בארצות הברית. אחרי שנתיים עברה לנהל את ההפקה של המחלקה הקלאסית של תאגיד סוני, ושם טיפלה בין היתר בהקלטות של רובי מקפרן, שלושת הטורפים ("פלסידו דר מינגו היה פלרטטן רציני"), והכנרים אייזק

שטרן ויצחק פרלמן ("סיפורו כל הזמן בדיחיות נמות"). לאחר שכבר השיגה דריסת רגל בתעשייה, החליטה בול לקפוץ לביקור ראשון בישראל, ושם הרגישה מיד בבית. "אמי התחננה בפניי כשהייתי בת 18 שלא אסע, כי ירעה שאם אסע כבר לא אחזור", היא נזכרת. באותו ביקור נפגשה עם משפחתה חרתי קה בנתניה, ופגשה חיילים קרביים באזור ים המלח. "לא ידעתי מילה בעברית, אז שרתי 'דוד מלך ישראל', שזה השיר היחיד שזכרתי מסכתא שלי", משחזרת בול, "הם הצטרפו אליי וחשבתו לעצמי איהו עולם מדהים זה, שאנחנו שונים כל כך ושיר אחד עתיק מחבר בינינו, בין כל החלקים של השבט הזה. אז הבנתי לאן אני שייכת".

הוליווד מחכה לישראל

רגע המפנה חל לאחר פיגוע הענק במגדלי התאומים. באותו ערב טראומטי פגשה בבית הכנסת בן לישראלים יורדים שנולדו באמי

באותם ימים. המוניטין שבזרה החזיר אותה גם לתחום הבידור שבו גדלה, כשאוילפנים גדולים, אחר מהם כבעלות חברת הענק פר ביקורים בישראל עם מי שחשבה שאיתו תקים משפחה יהודית, אבל החלום התנפץ והשניים נפרדו. "הרגשתי שאני כמו בר ציור ריק, עם לב שבור, וברגע הזה הבנתי שהשגתי את מה שרציתי בקריירה שלי, וזה הרגע לעלות לישראל". בעודה מורידה טופסי הרשמה לארגון העלייה העצמאי "נפש בנפש", כדי לקבל סיוע והרכבה בעלייה לארץ, קיבלה בול שיחת טלפון מפתיעה. על הקו היתה סוכנת שהציעה לה עבודה בישראל בחברת תלת ממד, שמעוניינת לפתוח סניף בישי ראל ומציעה לה לעבור לשם. "לא היה לי ספק שזה סימן מאלוהים שאני צריכה לעלות", אומרת בול. לבסוף החליטה בויל לא לקבל את ההצעה, אך בתוצאה מכך החלה להתעניין בשוק האנימציה הישראלי ופנתה גם לבצלאל. במאי 2005 נחתה ג'ויס בתל אביב, היישר לתפקיד בכיר בחברת אנימציה מקומית טובילה, ובמקביל החלה לפתח קשרים בתי עשייה מקומיים, ולברוק אפשרויות לשייח תופי פעולה עם לקוחות שמנים מהמטרופולין ניו יורק.

נטליות, ופה לא ייקח למפיק אמריקני יותר משנתיים להסביר מה הוא רוצה. "אני יודעת שהוליווד מחכה לישראל, וכי טוחה שאפשר להקים בישראל תעשיית אנימציה מפוראת", היא אומרת בביטחון. "אני יכולה להביא לפה לקוחות בינלאומיים, אסור לשכוח שכבר הייתי חלוצה בתחומים האלה והרווחתי המון כסף, שבבילי וגם בשי ביל הלקוחות שלי, ואני בהחלט יכולה לעשות זאת גם כאן".

רקע // ארגון "נפש בנפש"

14 אלף עלו ב-5 שנים

ארגון "נפש בנפש" הוא ארגון עלייה עצמאי שמביא לישראל רבים מהעולים החדשים מצפון אמריקה. מאז הוקם הארגון לפני כחמש שנים, עלו בעזרתו יותר מ-14 אלף עולים חדשים מארצות הברית, מקנדה ומאנגליה, חלקם בשיתוף המסכנות היהודיות. אחר מיושבי עולים בתולדות הקליטה בישראל לשעבר בושינגטון, דני אילון. הארגון מעניק לרוב העולים שמגיעים באמצעותו מענק בסך 20 אלף דולר למשפחה כתמריץ לעלייה, וכן סיוע כמכשולים לגיטיטיים, כלכליים וחברתיים שחווים עולים בתולדות הקליטה בישראל. לפי נתוני הארגון, 99 אחוז מקרב העולים שעלו באמצעותו לישראל נשארו בארץ.